

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 102.200 van 20 december 2001  
in de zaak A. 87.154/VII-19.592**

In zake :       XXX,  
                  wonende te 9000 GENT,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1.    de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2.    de minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
-----

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 5 oktober 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 24 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 augustus 1999;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 12 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat P. DE WILDE, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur N. DUMONT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 17 december 1998 en verklaarde zich op 18 december 1998 vluchteling.

1.2. Op 24 maart 1999 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 6 augustus 1999 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt:

"Betrokkene werd verhoord op 7 juni 1999 en 8 juli 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Albanese taal machtig is.

Betrokkene beweert etnisch Albanees uit Kosovo te zijn en daar het UÇK voorzien te hebben van voedsel. Op 11 september 1998 zou zijn huis omsingeld zijn door de Servische politie. Betrokkene zou zijn gezin in veiligheid kunnen brengen hebben, waarna zijn echtgenote met de twee minderjarige kinderen het land zou verlaten hebben, richting België. De politie zou bij het bezoek op 11 september 1998 zijn identiteitskaart geconfisqueerd hebben. Op 25 september 1998 zou zijn huis in brand gestoken zijn. Betrokkene zou in de bergen gebleven zijn tot ook hij besloot het land te verlaten op 10 december 1998. Hij zou van zijn dorp via Vitomirica, Radvec door de kloof van Rugovo naar Montenegro gegaan zijn, vanwaar hij per boot naar Italië reisde en via Frankrijk in België aankwam. Hij vroeg hier op 18 december 1998 asiel aan.

Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet aannemelijk gemaakt heeft daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kosovo. Zo is betrokkene niet in het bezit van enige documenten die zijn identiteit kunnen bewijzen. Hij slaagt er evenmin in de documenten, gebruikt in Kosovo, correct te beschrijven. Zo zou hij een identiteitskaart gehad hebben, waar de foto zich binnenin aan de linkerkant rechts onderaan zou bevonden hebben, naast betrokkenes adres. Bij de Joegoslavische identiteitskaarten bevindt de foto zich echter aan de rechterkant binnenin in de linkerbovenhoek, met daaronder het adres. Betrokkene beweerde bovendien dat de extra pagina's in de identiteitskaart dienen om veranderingen in de burgerlijke stand, bijvoorbeeld een huwelijk, aan te brengen. In tegenstelling tot Albanië waar voor deze inlichtingen inderdaad een extra pagina voorzien is in de identiteitskaart, zijn de extra blaadjes in de Joegoslavische identiteitskaart om adreswijzigingen aan te duiden. Betrokkene zou ook nog in het bezit zijn geweest van een document voor zijn oudste zoon, document

waarvoor betrokkene de Servische term voor geboorteakte gebruikt, maar dat hij zoals voor Albanië omschrijft als een "document om zich te identificeren". Als hem de Albanese benaming van het document gevraagd wordt geeft hij bovendien de algemene term gebruikt in Albanië voor geboorteakte namelijk "certificaat".

Betrokkene die beweert geboren en getogen te zijn in Pash, gemeente Peje, beweert via Vitomirica en Radvec (juiste spelling is echter Radafc of Radevc) door de kloof van Rugovo naar Montenegro te zijn gegaan. Deze kloof ligt echter op de verbindingsweg tussen Peje en Montenegro (Murino), een tien kilometer zuidwestelijker dan Radevc. Betrokkene die beweert in 1982 te zijn opgeroepen voor zijn legerdienst en op deze convocatie niet te zijn ingegaan kent de naam van het leger waarin hij dienstplichtig was niet, hij is evenmin op de hoogte van de naam van het leger dat wordt bestreden door het UÇK. Betrokkene spreekt daarenboven geen woord Servisch, hij kent zelfs courant gebruikte termen als leger, gemeente, ziekenhuis, dorp of straat niet evenmin als de Servische benaming van de omliggende dorpen van zijn beweerde woonplaats.

Nog volgens betrokkene zouden er enkel in de stad Peje zelf aanvallen en slachtpartijen hebben plaatsgehad, namelijk eind mei-begin juni 1998, terwijl de rest van de gemeente gespaard bleef tot augustus 1998. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat in de gemeente Peje, meer bepaald in het dorp Lubeniq, reeds op 25 en 29 mei 1998 een aanval plaatsvond waarbij talrijke burgerslachtoffers vielen. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat betrokkene de naam niet kent van de Albanese humanitaire organisatie die de laatste jaren mee aan de basis lag van de parallelle maatschappij in Kosovo en dat betrokkene de waarde van de hem getoonde Joegoslavische muntstukken niet kent.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan betrokkenes beweerde afkomst en vluchtrelaas.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigeringsbesluten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 24 maart 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat het beroep te haren opzichte niet ontvankelijk is; dat zij in haar brief van 3 oktober 2001 verklaard heeft in alle voor de Raad van State hangende zaken afstand te doen van deze "exceptie";

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat luidt als volgt:

**"III. IN RECHTE: DE MIDDELEN VOOR DE Vernietiging  
VOORAFGAANDE EN PROCEDURE**

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatslozen is van oordeel dat verzoeker liegt over zijn nationaliteit en dat hij derhalve niet van Kosovo is.

De aanvraag zou bedrieglijk zijn.

Ook stelt het commissariaat generaal dat verzoeker mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij is ontvlucht.

**EERSTE MIDDEL: DE SCHENDING VAN DE ALGEMENE BEGINSELEN  
VAN BEHOORLIJK BESTUUR**

**WAT DE ARGUMENTEN VAN HET COMMISSARIAAT GENERAAL  
BETREFFEN.**

Het commissariaat generaal stelt dat verzoeker niet aannemenlijk maakt dat hij afkomstig is uit Kosovo.

Het commissariaat generaal zou een aantal vragen hebben gesteld waaruit dit zou moeten blijken.

A. Algemene opmerking

Het interview bij de dienst vreemdelingenzaken alsook bij het commissariaat generaal was een totale chaos.

Verzoeker heeft maar kort zijn verhaal kunnen meedelen.

De rest van het interview werd verzoeker bestookt met vragen die moesten uitwijzen dat verzoeker niet van Kosovo afkomstig is.

Er werd op geen enkel ogenblik van uitgegaan dat verzoeker daadwerkelijk uit Kosovo zou kunnen komen.

Het oordeel van het commissariaat generaal stond a priori vast.

Verzoeker heeft op alle vragen geantwoord volgens zijn vermogen.

Verzoeker wenst aan te halen dat hij niet geschoold is en in een land dat hoofdzakelijk geleid wordt door Serviers, het Servisch niet spreekt.

Verzoeker zou een verkeerde beschrijving hebben gegeven van de identiteitskaart.

Verzoeker zou eveneens een foute geografische beschrijving hebben gegeven van zijn streek.

Bovendien zou verzoeker de aanval van de Servische milities in tijd niet goed gesitueerd hebben.

Verzoeker wenst daar het volgende op te antwoorden.

Verzoeker heeft wel degelijk een juiste beschrijving gegeven van de identiteitskaarten, zoals die worden afgeleverd in Kosovo.

Dat verzoeker voor bepaalde documenten eerder de Albanese benaming gebruikt is eenvoudigweg te verklaren doordat onder de Albanese bevolking in Kosovo het Albanes de voertaal is en men heel weinig Servische woorden gebruikt.

Het commissariaat miskent dit gegeven.

Dit houdt een schending in van het zorgvuldigheidsprincipe.

Het is correct dat verzoeker geen identiteitsdocumenten kan voorleggen uit Kosovo.

Verzoeker herhaalt hier en dit is ook af te leiden uit het relaas dat hij heeft verklaard aan het commissariaat generaal, dat hij een oorlogssituatie is ontvlucht.

Verzoeker heeft dit hals over kop moeten doen.

Verzoeker kon geen voorbereidingen treffen om in een europees land asiel aan te vragen.

Door geen rekening te houden met de hoogdringendheid waarmee verzoeker een oorlogssituatie moest ontvluchten, toont het commissariaat generaal aan dat zij niet zorgvuldig zijn te werk gegaan.

B. Het commissariaat generaal is niet zorgvuldig te werk gegaan door niet aan verzoeker de mogelijkheid te geven op een andere manier zijn identiteit te bewijzen.

Het commissariaat generaal moet rekening houden met de juiste omstandigheden waarin sommige vluchtelingen, vooral dan vluchtelingen die een oorlogsgebied ontvluchten, verkeren. Het commissariaat moet rekening houden met hun leefsituatie en hun capaciteiten.

Het is een simpel man die enkel zijn eigen leefwereld kent en niet de leefwereld van buiten zijn geboortestreek.

Het commissariaat generaal moet vragen stellen gerelateerd aan de intellectuele capaciteiten van de kandidaat politiek vluchteling.

Het commissariaat generaal had dan ook vragen moeten stellen over zijn dorp, zijn ouders, zijn religie, zijn school. Deze gegevens konden eenvoudig getoetst worden aan de gegevens aangebracht door andere vluchtelingen uit dezelfde regio.

Het commissariaat generaal heeft aldus geen rekening gehouden met de geringe capaciteiten van verzoeker, noch met het feit dat verzoeker een simpele man is die zelden of nooit zijn dorp heeft verlaten.

Verzoeker heeft trouwens gemeld dat hij zijn hele leven samen heeft geleefd met zijn vader en moeder in zijn geboortedorp.

Dit schendt het zorgvuldigheidsprincipe.

C. Er zijn wel degelijk elementen die een asielaanvraag rechtvaardigen.

Verzoeker heeft zijn asielaanvraag ingediend op een ogenblik dat de oorlog in Kosovo in alle hevigheid aan de gang was en dat het dan ook redelijk is dat een groot aantal mensen die gebieden ontvluchten.

Het commissariaat generaal beschikt over deze gegeven en kan eenvoudig achterhalen of de regio van verzoeker wel degelijk in de vuurlinie ligt.

Het commissariaat generaal beschikt ook over de gegevens om te verifiëren of wel degelijk etnische zuiveringen plaatsgrijpen in deze regio.

D. Het commissariaat stelt dat verzoeker kan teruggebracht worden naar het land van herkomst.

Gezien het dossier en gezien ook het commissariaat generaal niet expliciet stelt welke nationaliteit, of vanwaar verzoeker dan wel afkomstig zou zijn, indien hij niet van Kosovo is, is het land, waartoe verzoeker zal worden teruggedreven, met goedkeuring van het commissariaat generaal, het land (streek) Kosovo.

Het is duidelijk dat teruggrijping naar Kosovo gevaren inhoudt.

De pers wordt momenteel overstelpt door berichten over massagraven en etnische zuiveringen, dat niet in redelijkheid kan aangenomen worden dat de commissaris generaal Kosovo aanziet als een regio waar mensen veilig kunnen worden naar teruggebracht.

Het maakt minstens een schending uit van de zorgvuldigheid waarmee het commissariaat generaal een dossier moet onderzoeken om te stellen dat verzoeker naar Kosovo kan worden teruggedreven, terwijl de gehele wereld op dat ogenblik overtuigd is van de gevaren in Kosovo en terwijl de gehele wereld, massaal vluchtelingen opvangt uit het oorlogsgebied.";

Overwegende dat de uitspraak van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in verband met de terugleiding slechts een advies uitmaakt dat de minister van Binnenlandse Zaken niet moet opvolgen en dat dus niet bindend is; dat dit onderdeel van de beslissing van de commissaris-generaal bijgevolg niet vatbaar is voor nietigverklaring, omdat het niet onder de toepassing valt van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat uit de analyse van de bestreden beslissing blijkt dat in een eerste deel de feiten die resulteren uit de neerslag van de verklaringen van de verzoekende partij tijdens haar verhoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, nauwkeurig worden weergegeven; dat in een tweede deel de verklaringen van de verzoekende partij op objectieve wijze worden onderzocht; dat dit onderzoek de commissaris-generaal ertoe gebracht heeft te besluiten dat, nu geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde afkomst van de verzoekende partij en bijgevolg evenmin aan haar asielrelaas, de asielaanvraag van betrokkene bedrieglijk is;

Overwegende dat de Raad van State, wanneer hij een administratieve beslissing aan de wet toetst, niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen; dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn;

Overwegende dat de commissaris-generaal in de huidige zaak ten aanzien van de verzoekende partij een eindbeslissing betreffende de ontvankelijkheid van

haar asielaanvraag heeft genomen; dat de commissaris-generaal zich hiertoe baseert op artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat de commissaris-generaal zich een juist beeld dient te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring; dat de commissaris-generaal hiertoe alle gegevens die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen onderzoekt; dat de commissaris-generaal in dit kader ook de waarachtigheid van de verklaringen van de verzoekende partij met betrekking tot haar afkomst kan nagaan; dat uit het uitvoerig van informatie voorziene administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal een grondig onderzoek heeft gedaan en dat zijn beslissing alleszins niet a priori vast stond;

Overwegende dat de commissaris-generaal op grond van een aantal elementen, die blijken uit de bestreden beslissing, concludeert dat de asielaanvraag van de verzoekende partij bedrieglijk is, vermits geen geloof kan worden gehecht aan haar afkomst en haar asielrelaas; dat uit een samenlezing van het bestreden besluit, het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal en de in het administratief dossier aanwezige informatie blijkt dat de commissaris-generaal op basis van de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen in alle redelijkheid tot de bovenvermelde vaststellingen kon komen; dat het feit dat de verzoekende partij “een simpel man die enkel zijn eigen leefwereld kent” zou zijn en slechts over geringe intellectuele capaciteiten zou beschikken hieraan geen afbreuk doet; dat de motieven van de bestreden beslissing steun vinden in de stukken van het administratief dossier en de verzoekende partij er niet in slaagt de in het bestreden besluit gedane vaststellingen op een aannemelijke manier te weerleggen; dat, nu de commissaris-generaal tot de conclusie is gekomen dat de verzoekende partij niet van Kosovo afkomstig is, het al of niet bestaan van etnische zuiveringen aldaar niet relevant is;

Overwegende dat de stelling van de verzoekende partij, dat de commissaris-generaal in casu onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan, niet kan worden bijgevalen; dat het oordeel van de commissaris-generaal om de asielaanvraag van verzoeker als bedrieglijk te bestempelen niet kennelijk onredelijk is, gelet op de feitelijke gegevens van het dossier; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat luidt als volgt:

**"TWEDE MIDDEL : GEBREK AAN MOTIVERING : SCHENDING VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN**

De Wet inzake de Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen schrijft voor dat de juridische en feitelijke motivering waarop men een beslissing steunt "afdoende" dient te zijn. Hieronder dient te worden verstaan dat de aangegeven reden in evenredigheid dient te staan met de genomen beslissing.

Doordat het commissariaat generaal stelt dat verzoeker vermoedelijk niet van Kosovo is, meent het commissariaat generaal te mogen stellen dat de aanvraag bedrieglijk is.

2.1 Het commissariaat generaal moet uitgaan van correcte gegevens. Gezien wat hierboven onder het eerste middel werd aangehaald kan men sterk twijfelen dat het commissariaat uitgegaan is van correcte gegevens.

De premisse waarop het commissariaat generaal zich steunt om te stellen dat verzoeker liegt over zijn identiteit, zijn niet juist.

Dit is niet voldoende.

2.2. Indien het commissariaat generaal zonder fout wil beslissen dat de aanvraag bedrieglijk is, hadden zij minstens verzoeker moeten toelaten om zelf een toelichting te geven.

2.3. De argumenten zijn dan ook niet juist beoordeeld.

2.4. Besluit

Het niet of niet voldoende motiveren, evenals het niet correct motiveren, levert zonder meer de illegaliteit van de bestreden bestuurshandeling op wegens schending van een substantiële vormvereiste.

Het volstaat voor de vernietiging van de rechtshandeling.

2.5. Bovendien zijn de argumenten niet in evenredigheid met de genomen beslissing.

Het commissariaat generaal stelt dat verzoeker faalt te bewijzen dat hij daadwerkelijk uit Kosovo komt. Daaruit beslist het commissariaat generaal dat verzoeker mag teruggestuurd worden naar Kosovo, een land in oorlog. Deze beslissing mist alle redelijkheid.

De beslissing verzoeker terug te sturen naar Kosovo is, gezien de huidige omstandigheden in Kosovo, niet redelijk te noemen.";

Overwegende, vooreerst, dat in de bespreking van het eerste middel werd vastgesteld dat de motieven van de bestreden beslissing correct zijn dat, verder, de in de bestreden beslissing vermelde feitelijke en juridische overwegingen deze beslissing blijken te kunnen dragen en derhalve afdoende en deugdelijk zijn; dat de in de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bevindingen, vaststellingen en conclusies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die hebben geleid tot de bestreden beslissing, aangezien zij deze bij de uiteenzetting van haar middelen betreft; dat, nu blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de beslissing kent, het middel, voorzover het gesteund is op de schending van de aangehaalde wet, niet dienstig kan worden ingeroepen; dat het tweede middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig december tweeduizend en één, door

|        |              |                       |
|--------|--------------|-----------------------|
| de HH. | E. BREWAEYS, | wnd. kamervoorzitter, |
|        |              | staatsraad,           |
|        | L. JOLIE,    | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**L. JOLIE.**

**E. BREWAEYS.**